

Č. 8814.

Zaměstnanci veřejní: Úředník finanční správy nemá právního nároku na odměnu za práci přes čas při t. zv. depurační akci.

(Nález ze dne 14. října 1930 č. 15.817.)

Věc: Josef P. v B. (adv. Dr. Vil. Štrunc z Prahy) proti ministerstvu financí o odměnu za práci přes čas.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 21. prosince 1927 oznámil st-l, berní adjunkt zem. fin. ředitelství v Brně, že byl zkrácen při výplatě odměn za práci přes čas a uvedl, že pracoval v tomto roce přes čas u berního úřadu v M. od 1. ledna do 15. června a u berního úřadu v O. od 30. listopadu do 31. prosince 1927, tedy okrouhle 130 hodin práce přes čas. Kdežto ostatnímu úřednictvu byly vyplaceny odměny od 1200 Kč výše, obdržel st-l toliko 400 Kč a bylo mu odepřeno nahlédnutí do listiny, kolik mu bylo zem. fin. ředitelstvím poukázáno. St-l prosil o zjednaní nápravy.

Výměrem z 29. prosince 1927 dalo zem. fin. ředitelství v Brně st-li sdělití, že pro přiznání odměny za mimořádnou práci úřední nebyl a není rozhodným pouhý nahodilý počet absolvovaných mimoúředních pracovních hodin, nýbrž také a to hlavně výsledek, jakého ten který funkcionář při depurační akci zvláštní píli a výkonností docílil. Dále poznamenáno, že byla-li přiznána subalterním úředníkům berního úřadu v O., kteří mají své pracovní příděly ve stavu uspokojivém a kteří absolvovali v roce 1927 — 190 mimořádných pracovních hodin, odměna ve výši 1200 Kč, čili průměrně 6 Kč za 1 pracovní hodinu, byla tatáž zásada zachována i u st-le, který za 65 pracovních hodin nad stanovené úřední hodiny u berního úřadu v O. absolvovaných, obdržel odměnu 400 Kč. Stalo se tak ovšem v předpokladu, že st-l svůj nynější pracovní příděl zastává přesně a správně. Pokud se týče mimořádné práce u berního úřadu v M. v době od 1. ledna do 15. června 1927 vykonané, nelze ji vůbec honorovati, neboť nedostal v té době a letech předšlých u berního úřadu v M. ani svým úředním povinnostem normálním, takže velká část personálu berního úřadu v M. jest až doposud zaměstnána namáhavým a vyčerpávajícím hledáním četných chyb, kterých se st-l v letech 1923 a 1926 ve svěřené agendě účtování přímých daní svou povrchností dopustil a mimo to bude třeba zmíněnému úřadu za účelem vysvětlení a odstranění těchto nesprávností přidělití ještě další pracovní síly.

Odvolání zamítlo min. fin. nař. rozhodnutím jako nepřipustné, poněvadž na odměnu za práci přes čas nemá úředník vůbec nároku, tím méně na odměnu v určité výši.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost vychází především z názoru, že st-li přísluší právní a tudíž stihatelný nárok na odměnu za mimořádnou práci, konanou v kritické době z důvodu t. zv. depurační akce a spatřuje právní pramen tohoto nároku st-lova ve výnosu presidia zem. fin. ředitelství v Brně z 20.

října 1927, který byl vydán na základě výnosu žal. úřadu z 10. října 1927. — Činí tak neprávem.

Jak vysvítá ze správních spisů, sdělilo presidium zem. fin. ředitelství v Brně výnosem z 20. října 1927 všem berním úřadům svého správního obvodu, že min. fin. povolilo výnosem z 10. října 1927 úvěr na honorování mimořádných prací, které v roce 1927 k vůli úspěšnému a urychlenému skončení t. zv. depurační akce bylo a ještě bude nutno u berních úřadů vykonati. Výnos obsahuje vedle pokynů, jak dlužno postupovati, aby byly všechny nedodělky a nedoměrky do konce roku 1927 zdolány, také upozornění, že bude třeba, aby se nejen přesně dodržovaly stanovené hodiny úřední, nýbrž aby se pracovalo pilně a vytrvale i v hodinách mimoúředních. Tato mimořádná práce bude, jak výnos praví, »honorována ze svrchu zmíněného úvěru, avšak jediné podle výsledku depurační akce, jak se tento bude jevití podle výkazu o stavu nedodělků koncem roku 1927«. Aby mohla býti vykonaná práce řádně a spravedlivě hodnocena, nařizuje uvedený výnos, »aby vedli jednotliví funkcionáři o svých pracích záznamy ve stavu běžném a také počet mimořádných pracovních hodin má býti veden v patrnosti, avšak zvláště«. Podkladem vyměřování odměn byly individuální tabelární výkazy podle jednotlivých zaměstnanců a sumární výkaz pracovní.

Podle tohoto obsahu uvedeného výnosu (srov. zejména jeho slova: jediné podle výsledků depurační akce) nelze v něm naléztí sebe menší opory pro názor, že by byla chtěla finanční správa zaručiti jednotlivým funkcionářům účastnivším se na dokončení t. zv. depurační akce výnosem tím právní nárok na poskytnutí odměn za práci tu, tím méně pak nárok na odměnu v určité výši. Naopak jde z výnosu toho, že fin. správa chtěla vyhraditi způsob a výši odměňování těch funkcionářů, kteří přispějí svou úřední činností k úspěšnému dokončení depurace, své volné úvaze a volnému hodnocení docílených pracovních výsledků.

Tomuto názoru na podporu je i pozitivní předpis § 28 služ. pragm., který výslovně zmocnil státní správu, aby podle potřeby služby prodloužila úřední činnost veř. zaměstnanců státu přes úřední hodiny. Tím vyslovena právní zásada, že i pracovní výkon nad normální úřední hodiny spadá do rámce úředních povinností veř. služebníků státu a že státní úředník nemá zásadně právního nároku na to, aby mu státní správa poskytla zvláštní odměnu za práci přes pravidelný úřední čas. Tento důsledek jest jedním ze specifických znaků veřejnoprávní povahy služebního poměru veř. zaměstnanců státu, jimiž je poměr ten charakterisován.

Z předeslaného vyplývá, že je stížnost na omylu, domnívá-li se, že st-li příslušel nárok na odměnu shora zmíněnou a tvrdí-li, že žal. úřad porušil zákon, popřev v nař. rozhodnutí nárok ten. Neměl-li však st-l stihatelného nároku na řečenou odměnu, nemohl žal. úřad porušiti subj. práv st-le, neprojednal-li jeho stížnost meritorně.

Č. 8815.

Živnostenské právo: * Předpis § 5 zák. č. 140/26 o prohlášení živnosti fotografické ve všech jejích oborech za živnost ře-